

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - X

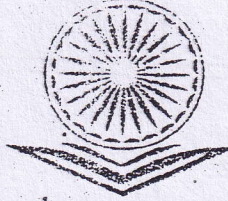
Issue - II

April - June - 2021

ENGLISH / MARATHI PART - I

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2019 - 6.399
www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Asst. Prof. Vinay Shankarrao Hatole
M.Sc (Maths), M.B.A. (Mktg.), M.B.A. (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod. & Dir.), M.Ed

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL
Adarsh Arts & Commerce College,
Desaijanj (Wadga) Dist. - Gadchiroli

EDITORIAL BOARD

Professor Kaiser Haq
Dept. of English, University of Dhaka,
Dhaka 1000, Bangladesh.

Roderick McCulloch
University of the Sunshine Coast,
Locked Bag 4, Maroochydore DC,
Queensland, 4558 Australia.

Dr. Ashaf Fetoh Eata
College of Art's and Science
Salmau Bin Abdul Aziz University. KAS

Dr. Nicholas Loannides
Senior Lecturer & Cisco Networking Academy Instructor,
Faculty of Computing, North Campus,
London Metropolitan University, 166-220 Holloway Road,
London, N7 8DB, UK.

Muhammad Mezbah-ul-Islam
Ph.D. (NEHU, India) Assot. Prof. Dept. of
Information Science and Library Management
University of Dhaka, Dhaka - 1000, Bangladesh.

Dr. Meenu Maheshwari
Assit. Prof. & Former Head Dept.
of Commerce & Management
University of Kota, Kota.

Dr. S. Sampath
Prof. of Statistics University of Madras
Chennai 600005.

Dr. D. H. Malini Srinivasa Rao
M.B.A., Ph.D., FDP (IIMA)
Assit. Prof. Dept. of Management
Pondicherry University
Karaikal - 609605.

Dr. S. K. Omanwar
Professor and Head, Physics,
Sat Gadge Baba Amravati
University, Amravati.

Dr. Rana Pratap Singh
Professor & Dean, School for Environmental
Sciences, Dr. Babasaheb Bhimrao Ambedkar
University Raebareilly Road, Lucknow.

Dr. Shekhar Gungurwar
Hindi Dept. Vasantrao Naik
Mahavidyalaya Vasarni, Nanded.

Memon Sohel Md Yusuf
Dept. of Commerce, Nirzwa College
of Technology, Nizwa Oman.

Dr. S. Karunanidhi
Professor & Head,
Dept. of Psychology,
University of Madras.

Prof. Joyanta Borbora
Head Dept. of Sociology,
University, Dibrugarh.

Dr. Walmik Sarwade
HOD Dept. of Commerce
Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada
University, Aurangabad.

Dr. Manoj Dixit
Professor and Head,
Department of Public Administration Director,
Institute of Tourism Studies,
Lucknow University, Lucknow.

Prof. P. T. Srinivasan
Professor and Head,
Dept. of Management Studies,
University of Madras, Chennai.

Dr. P. Vitthal
School of Language and Literature
Marathi Dept. Swami Ramanand
Teerth Marathwada University, Nanded.

PRINCIPAL
Adarsh Arts & Commerce College,
Desaijanj (Wadga) Dist. - Gadchiroli

 EDITORIAL BOARD

Dr. Jagdish R. Baheti
H.O.D. S. N. J. B. College of Pharmacy,
Meminagar, A/P. Tal Chandwad, Dist. Nashik.

Dr. Sadique Razaque
Univ. Department of Psychology,
Vinoba Bhave University,
Hazaribagh, Jharkhand.

Prof. Ram Nandan Singh
Dept. of Buddhist Studies University of Jammu.

Dr. Safiqur Rahman
Assistant Professor, Dept. of Geography,
Guwahati College Bamuninaidam, Guwahati,
Assam.

PRINCIPAL
Adarsh Arts & Commerce College,
Desaijanj (Wadea) Dist.- Gadchiroli

PUBLISHED BY

Ajanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१२	प्राथमिक शिक्षण : समस्या आणि उपाय विजय लिंबाजीराव कोल्हे	६७-७३
१३	ग्रामीण कवितेचा नवा आयाम : 'जहर खाऊ नका' मनिषा नामदेवराव दिघडे	७४-७८
१४	मराठवाड्यातील इयत्ता १२ वी कला शाखेतील विद्यार्थ्यांची बुद्धीमत्ता आणि शैक्षणिक संपादनक अभ्यासणे आणि तुलनात्मक अभ्यास करणे रेखा पुंजाराम बोर्डे	७९-८२
१५	मराठ्यांच्या स्वातंत्र्य युद्धात महाराणी ताराबाईचे योगदान Annie Sumant Nalla	८३-८६
१६	डेक्कन एज्युकेशन सोसायटी द्वारे स्वातंत्र्या नंतर (सन १९४७ नंतर) दिल्या जाणाऱ्या क्रीडा सुविधा श्री. गौतम सोनवणे डॉ. सुदाम शेळके	८७-९२
१७	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे स्त्री सुधारणाविषयक विचार आणि कार्ये जांकी पीटर घुले	९३-९९
१८	भारतीय आदिवासींच्या विकासासाठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे योगदान प्रा. डॉ. साईनाथ शेटोड	१००-१०३
१९	क्रांतीज्योती सावित्रीबाई फुले यांचे स्त्रीशिक्षणातील योगदान-एक अभ्यास वर्षा सुदाम त्रिभुवन	१०४-१०७
२०	राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरणातील ५+३+३+४ आकृतीबंधाचा एक चिकित्सक अभ्यास डॉ. रेखा पाठक	१०८-११३
२१	दलित कवयित्रींच्या कवितेतील मुक्तछंद प्रतिमासृष्टी आणि मिथके डॉ. छाया हरिभाऊ कदम-पवार	११४-१२०
२२	कोविड-१९ चे असंगटीत क्षेत्रातील रोजगारावरील परिणाम प्रा. निहार अ. बोदले	१२१-१२६

II

PRINCIPAL

Adarsh Arts & Commerce College,
Desaijanj (Wadga), Dist.- Gadchiroli

२२. कोविड-१९ चे असंगटीत क्षेत्रातील रोजगारावरील परिणाम

प्रा. विहार अ. बोदले

सहाय्यक प्राध्यापक, अर्थशास्त्र विभाग, आदर्श कला व वाणिज्य महाविद्यालय, देसाईगंज, जि. गडचिरोली.

सारांश

जगातील १८५ पेक्षा जास्त देश कोविड १९ महामारीने प्रभावित झालेले आहेत. भारतात सुद्धा कोविड १९ महामारीचा अनेक क्षेत्र क्षेत्रावर प्रभाव दिसून येतो. परंतु सर्वात जास्त ज्या क्षेत्रावर आर्थिक संकट निर्माण झाले आहे तो क्षेत्र म्हणजे देशातील असंगटीत क्षेत्र होय. देशातील असंगटीत क्षेत्र जो एकूण अर्थव्यवस्थेच्या ९३ टक्के रोजगार उपलब्ध करून देता या क्षेत्रावर अतिशय गंभीर दुष्परिणाम झाल्याचे दिसून येते. कोरोना प्रतिबंधक उपाय म्हणून लावलेल्या लॉकडाऊनमुळे देशातील जवळजवळ १२ कोटी लोकांनी आपला रोजगार गमावला आहे. त्यापैकी असंगटीत क्षेत्रातील ९ कोटी श्रमिक बेरोजगार झाले. कोरोना काळात असंगटीत सुक्ष्म, लघू व मध्यम उद्योगातील मोठ्या प्रमाणात रोजगार घटले शिवाय या क्षेत्रातील अनेक सुक्ष्म व लघू उद्योग बंद पडले. लॉकडाऊन संपल्या नंतर या क्षेत्रातील अनेक व्यवसायीक व उद्योग भांडताल्याच्या व श्रमिकांच्या अभावी गुरू होऊ शकले नाही. ग्रामिण भागातील असंगटीत क्षेत्रातील गैर कृषी क्षेत्रातील रोजगारावर याचा परिणाम झाल्याचे दिसून येतो. या क्षेत्रातील लोब-संख्येला आपल्या मूलभूत गरजा पूर्ण करण्यात अडचनी निर्माण झाल्या. एकंदरीत असंगटीत क्षेत्रातील उत्पादन घटले, श्रमिक बेरोजगार झाले, भांडवल संपले, कर्जाबाजारीपना वाढली.

विज शब्द : कोविड-१९, लॉकडाऊन, असंगटीत क्षेत्र, बेरोजगार, श्रमिक

प्रास्ताविक

कोविड १९ मुळे जगातील अनेक देश प्रभावित झाले आहेत. प्रत्येक देशातील शिक्षण, रोजगार, शंती, उद्योग, व्यापार इ. प्रत्येक क्षेत्रावर कोविड १९ च्या महामारीचे प्रभाव दिसून येत आहेत. प्रत्येक देशाच्या अर्थव्यवस्थेवर त्याचे दुष्परिणाम पाहतावयास मिळत आहेत. आंतरराष्ट्रीय श्रम संघटने नुसार जगातील २५ टक्के रोजगार कोविड मुळे प्रभावित झाले आहे. आंतरराष्ट्रीय श्रम संघटनेच्या डायरेक्टर जनरल नुसार कोविड १९ च्या महामारी मुळे केवळ आगगाच्याच संकटच नव्हे तर दुष्परिणाम आर्थिक व पंचपसंग निर्माण झाले आहे. दुसऱ्या महायुद्धामुळे निर्माण झालेल्या आर्थिक संकटानंतरचे हे सर्वात मोठे आर्थिक संकट आहे व IMF च्या क्रिस्टिना जार्जवा नुसार १९३०च्या जागतिक महामंदीचे जसे परिणाम अनेक देशांना व लोकांना भोगावे लागले अशी परिस्थिती या काळात लोकांनी अनुभवली. कोविड १९ महामारीमुळे संपूर्ण जगातील ४० कोटींच्या वर लोकांचे रोजगार गेले असल्याचे आंतरराष्ट्रीय श्रम संघटनेच्या अहवालवरून दिसून

येते. तसेच संपूर्ण जागात ३.३ अब्ज लोक या महामारीमूळे आर्थिक संकटात असल्याचे अनेक अहवाल व अभ्यासावरून लक्षात येते.

भारत सुध्दा या कोविड १९ च्या महामारीपासून अल्पित गहू शकला नाही कोरोना वरील निश्चित वैद्यकीय उपाय नसल्यामुळे भारताने इतर राष्ट्रांप्रमाणे सामाजिक अंतर राखणे या उपायाचा अवलंब केला व कोरोना वायरसचा प्रसार थांबविण्यासाठी संपूर्ण देशामध्ये संचार बंदी लावली. २२ मार्च २०२० पासून टप्पाटप्प्याने चार टप्पात संचार बंदी लावली. ३१ मे २०२० पर्यंत ही संचार बंदी सुरू होती. या संचार बंदीच्या काळात जिवावाश्यक सेवा व वस्तू वगळता सर्व प्रकारचे उद्योग, व्यापार, वाहतूक, व्यवसाय या वर बंदी होती. या लॉकडाउन नंतरही अनेक राज्यात व्यापार, उद्योग, व्यवसाय, कार्यालये व वाहतूक वर वेगवेगळे बंधने होती. या लॉकडाउन मूळे दैनिक मजूरी वर कार्य करणारे, अस्थायी कर्मचारी, लहान हॉटेल व्यावसायिक, हातगाड्यावर सामान विकणारे, कुटीर उद्योग, लहान उत्पादन युनिट, सेवा क्षेत्रात कार्यरत श्रमीक या सारख्या अनेक असंगटीत क्षेत्रातील लोकसंख्या या लॉकडाउन मूळे प्रभावित झाले.

देशात पहिल्या लाटेचे प्रभाव कमी झाल्यामुळे देशातील आर्थिक क्रियाना मोकळीक देण्यात आली. परंतु २०२१ वर्षाच्या सुरुवाती पासून कोरोना ने परत आपले डोके वर काढले त्यामुळे अनेक राज्यात लॉकडाउन ची स्थिती कायम ठेवण्यात आली किंवा लॉकडाउन सारखे कडक नियम त्या त्या राज्यातील सरकारने लादले. लॉकडाउन सुरु जरी झाले असले तरी अनेक निर्बंधामुळे व्यापार, उद्योग, वाहतूक व सेवा क्षेत्र मोठ्या प्रमाणात प्रभावीत झाले हे उघडपणे समोर आले. कोरोना महामारी मूळे देशातील अर्थिक क्रिया मंदावल्या जे देशांच्या घटलेल्या जीडीपी वरून लक्षात येते. आंतरराष्ट्रीय श्रम संघटनेच्या अहवाला नुसार कोविड - १९ जवळजवळ ४० कोटी असंगटीत क्षेत्रातील श्रमिकावर घोर गरिबीची स्थिती निर्माण झाली.

भारतात बहुतांश रोजगार असंगटीत क्षेत्रात आहे. भारताच्या एकूण रोजगारपैकी ९३ टक्के रोजगार हा असंगटीत क्षेत्रातून प्राप्त होता. भारतासारख्या विकसनशील व अधिक जनसंख्येच्या देशात कोरोना महामारीमूळे आरोग्य परिणामापेक्षा अर्थिक दुष्परिणाम अधिक आहेत. कोरोना लॉकडाउन असंगटीत क्षेत्रातील लाखो लोकांना गरिबीच्या गर्तेत नेणारे व भयावह परिणाम करणारे ठरणार आहे असे दिसून येते.

मानवाच्या अस्तित्वाला आव्हान देणाऱ्या या महामारीच्या परिस्थितीत भारतासारख्या विकसनशील देशासमोर आरोग्याच्या प्रश्नापेक्षा लोकांच्या जगण्याचा प्रश्न अधिक विकट झाला आहे. म्हणून प्रस्तुत संशोधन लेखात कोविड १९ मूळे भारतातील असंगटीत क्षेत्रातील कार्यरत लोकसंख्येवर काय आर्थिक परिणाम झाले या बाबत वर्णनात्मक विवेचन प्रस्तुत लेखात करण्यात आले आहे.

संशोधनाची उद्दिष्टे

कोविड १९ च्या कारणाने भारतात प्रतिबंधात्मक उपाय म्हणून जे लॉकडाउन लावण्यात आले व आर्थिक क्रियाना बंधने घालण्यात आले त्याचा भारताच्या असंगटीत क्षेत्रावर झालेल्या परिणामाचा अभ्यास करण्याच्या दृष्टीने प्रस्तुत संशोधन करण्यात येत आहे. या संशोधनाचे उद्दिष्ट खालील प्रमाणे आहेत.

१. कोविड १९ च्या मूळे देशात लावण्यात आलेल्या लॉकडाउन मूळे भारतातील असंगठीत क्षेत्रावरील परिणामाचा अभ्यास करणे.
२. लॉकडाउन च्या नंतरच्या काळात असंगठीत क्षेत्रातील श्रमिकांच्या रोजगार व आर्थिक स्थितीचा आढावा घेणे.
३. देशातील ग्रामिण व शहरी भागातील असंगठीत क्षेत्रातील श्रमिकांच्या रोजगारावरील परिणामाचा आढावा घेणे.

अभ्यास पध्दती

प्रस्तूत संशोधन अभ्यास द्वितीयक माहितीच्या आधारेवर आधारीत आहे. या करीता शासकीय प्रकाशन, विविध संस्थांचे अहवाल, वर्तमानपत्र, ब्लॉग्स, संशोधन पत्रिकेतील लेख इ. मध्ये प्रकाशील माहितीचा आधार घेण्यात आला. प्रस्तूत अभ्यास हे गुणात्मक स्वरूपाचे आहे. प्रस्तूत अभ्यासामध्ये भारतातील असंगठीत क्षेत्राचा आढावा घेण्यात आला व नंतर लॉकडाउन मूळे देशातील असंगठीत क्षेत्रातील विविध घटकावर झालेल्या परिणामाचे विवेचन करण्यात आले आहे.

भारतातील असंगठीत क्षेत्र

देशातील असंगठीत क्षेत्र म्हणजे ज्या क्षेत्रातील श्रमिकांची नोंदणी झालेली नसते व त्यांचा कामाबाबत सेवायोजका सोबत लेखी करार नसतो. जीथे श्रमिकांना पगारी सुट्या, मोफत आरोग्य सुविधा विना सामाजिक सुरक्षेची तरतूद नसते अशा क्षेत्राला असंगठीत क्षेत्र असे म्हणतात.

National Commission for Enterprises in the Unorganized Sector (NCEUS) नुसार भारतातील असंगठीत क्षेत्राचा विचार करता कृषी क्षेत्रात ९८.५ टक्के श्रमिक हे असंगठीत क्षेत्रात येतात. देशाच्या उद्योग व सेवा क्षेत्रातील क्रमशः ८८ टक्के व ७८ टक्के रोजगार हा असंगठीत क्षेत्रात येतो. म्हणजे देशाचा आर्थिक विकास व वृद्धी, उपजीवीका, मजूरी यांची आर्थिक व्यवहार्यता ही प्रत्यक्षरित्या असंगठीत क्षेत्रावर अवलंबून आहे हे सांगण्याची गरज नाही. देशातील असंगठीत क्षेत्राच्या बाबत लक्षात येते की, शहरी असंगठीत क्षेत्रात कार्यरत लोकसंख्या ही ग्रामिण क्षेत्रातील स्थालांतरीत लोकांना समावून घेते. शिवाय असंगठीत क्षेत्राचे एक महत्वाचे वैशिष्ट्य आहे की, एकूण कार्यकारी महिला लोकसंख्ये पैकी ६० टक्के महिला या क्षेत्रात कार्यरत आहेत.

भारतातील असंगठीत क्षेत्रावर कोविड १९ चे परिणाम

जागतिक अधिकांषानुसार २०२०-२१ या वित्तीय वर्षात भारताचा विकास दर ६.१ टक्के भाकित केला होता. परंतु एप्रिल ते जून २०२० या पहिल्या तिमाहीत वास्तविक विकास दर -०३.९ टक्के आहे. Centre for Monitoring Indian Economy (CMIE) नुसार कोरोना मूळे निर्माण झालेल्या आर्थिक संकटामूळे देशातील जंवलजवळ १२ कोटी लोकांनी आपले रोजगार गमावले आहे त्यापैकी असंगठीत क्षेत्रातील ९ कोटी या श्रमिक बेरोजगार झाले. यात कारखान्यातील मासिक वेतन धारक १२ कोटी श्रमिक बेरोजगार झाले, दैनिक मजूरीवर कार्य करणारे श्रमिक, गृहउद्योगातील श्रमिक, स्थालांतरीत श्रमिक तसेच पुढे घेऊन संघर्षीत

अनेक श्रमिक या काळात बेरोजगार झाले. कोरोना काळात विशेषतः सुक्ष्म, लघू व मध्यम उद्योगातील मोठ्या प्रमाणात रोजगार घटले शिवाय या क्षेत्रातील अनेक सुक्ष्म व लघू उद्योग बंद पडले.

कोरोना लॉकडाउनमुळे या क्षेत्रातील बेरोजगार झालेल्या श्रमिकांना परत लॉकडाउन संपल्यानंतर रोजगार प्राप्त अशक्य झाले. कोरोना मूळे देशातील ९३ टक्के असंगटीत क्षेत्रातील लोकसंख्या कोरोनामुळे गरिबी मध्ये ढकलल्या गेली. असंगटीत क्षेत्रातील सर्व लोक गरिब नाही किंवा सर्वच गरिब असंगटीत क्षेत्रात कार्यरत आहेत असेही नाही परंतु असंगटीत क्षेत्र व गरिबी यात लक्षणीय सहसंबंध दिसून येते. कोरोना लॉकडाउन मूळे हॉटेल, निवास व्यवसाय, किचन व थोक व्यवसायिक, व्यापार सेवा, बांधकाम क्षेत्रावर कोरोना महामारीचा भयंकर दिसून येत आहेत. या क्षेत्रातील उत्पादन घटले व अनेक श्रमघटे बाया गेले. कोरोना महामारीच्या लागलेल्या लॉकडाउन मूळे लाखों श्रमिक व त्यांच्या परिताग्या अतिशय कष्टदायक आर्थिक यातना सोसाव्या लागल्या.

शहरी असंगटीत क्षेत्र

शहरी असंगटीत क्षेत्रामध्ये वाहतूक, किचन व थोक व्यापारी, बांधकाम क्षेत्र, हॉटेल, खानावळ, सुक्ष्म उद्योग, व्यवसायिक सेवा, इ. क्षेत्राचा समावेश होतो. कोरोना लॉकडाउनमुळे उद्योग क्षेत्रातील २.८ करोड, व्यापार हॉटेल व खानावळ क्षेत्रातील ३.२ करोड, बांधकाम क्षेत्रातील १.५ करोड, वाहतूक व साठवणूक आणि संचार क्षेत्रातील १.२ करोड आणि वित्त व व्यावसायिक व सेवा क्षेत्रातील ७० लाख श्रमिक या पाच प्रमुख क्षेत्रातील रोजगार गेला. शहरी भागातील असंगटीत क्षेत्रातील ५० टक्के क्षेत्र हे स्वयं व्यवसाय करणारे आहेत तर २० टक्के हे सामान्य व दैनिक मजुरीवर कार्य करणारे आहेत आणि ३० टक्के हे कंत्राटी श्रमिक आहेत. CMIE) नुसार लॉकडाउन मूळे २०२०च्या एप्रिल च्या पहिल्या आठवड्यात बेरोजगारी दर हा २३ टक्के होता जो १९३०च्या महामंदीच्या पेक्षाही जास्त होतो. या व्यतिरिक्त शहरी क्षेत्रातील फुलाचे व्यापारी, लग्न व समारंभ नियोजक, टॅलर्स, मांस विक्रेते, सुरक्षा रक्षक, नाभिक, कलाकार, डेकोरेशन व्यावसायिक, रस्त्यावरील खाद्य पदार्थ विकणारे, मेकॅनिक, डिलिवरी बॉय, व्यायामशाळा मालक, अशा अनेक क्षेत्रातील लोकांना या लॉकडाउनचा फटका बसला.

कोरोना लॉकडाउन अतिशय कमी कालावधीत जाहीर करण्यात आल्यामुळे अनेक श्रमिक आपल्या कार्यक्षेत्रात अडकले या लॉकडाउन काळात संचार व इतर निर्बंधामुळे त्यांच्या रोजगार तर गेलाचा उत्पन्न बंद झाले. कोरोनातील आजार, अन्नधान्यसाठी करावा लागलेला आगावू खर्चामुळे परिवागसाठीची बचत सुध्दा संपली, यहाण्याची सुविधा नाही अन्नासाठी पैसा नाही व मूलभूत सेवा आभावी अनेकांनी मानसीक तनावतून शंकाडां किलोमिटर चालत आपल्या मूळगावी पलायन केले. लॉकडाउन संपल्या नंतर या क्षेत्रातील अनेक व्यवसायिक व उद्योग भांडवलाच्या अभावी व श्रमिकांच्या अभावी सुरू होऊ शकले नाही किंवा अनेकांनी भांडवलाच्या अभावी आपले उद्योग व व्यवसाय बदलविले. सामाजिक सुरक्षेतेच्या अभावी, अनेक श्रमिक शहयकडे रोजगारासाठी परत आले नाही. सरकारने लॉकडाउनच्या चुकीच्या धोरणामुळे अनेकांना आपल्या आर्थिक स्थितीचे उद्भवलेल्या परिस्थितीत समायोजन करता आले नाही. नंतरच्या काळात सरकारने

अर्थव्यवस्थेच्या व उद्योगाला आधार देण्यासाठी २२ हजार कोटीची मदत जाहीर केली परंतु वास्तविकतेत ती मदत असंगटीत क्षेत्राला अल्पप्रमाणात किंवा नगण्य स्वरूपात प्राप्त झाली. असंगटीत क्षेत्राला संस्थात्मक कर्ज सुविधा उपलब्ध होत नाही त्यामुळे अनेक व्यवसाय बंद पडले व लॉकडाऊन नंतर परतणारे श्रमिक यांना आपल्या पूर्वीचे काम प्राप्त होवू शकले नाही.

ग्रामिण असंगटीत क्षेत्र

देशातील एकूण असंगटीत क्षेत्रात ग्रामिण असंगटीत क्षेत्राचा वाटा अधिक आहे. शहरी असंगटीत क्षेत्रात १२.१० कोटी लोक कार्यरत आहेत तर ग्रामिण असंगटीत क्षेत्रात शहरी क्षेत्रापेक्षा २.५ पट अधिक म्हणजे जवळजवळ २९.८ कोटी लोक या क्षेत्रात कार्यरत आहेत. त्यात ग्रामिण क्षेत्रातील एकूण असंगटीत क्षेत्रातील श्रमिकांपैकी ६२ टक्के कृषी क्षेत्रात आहेत. त्यामुळे लॉकडाऊनचा शेजगार व जीवनयापनाचा जेवढा तिव्र प्रभाव शहरी भागातील असंगटीत क्षेत्रातील दिसून येतो तेवढा तिव्र प्रभाव ग्रामिण भागात दिसून येत नाही. ग्रामिण भागातील बहुतांश शेतकरी हे सिमांत शेतकरी आहेत. म्हणजे त्यांच्या पारिवारिक गरजा पूर्ण करण्यासाठी त्यांची शक्ती अपुढी आहे. त्यामुळे कोरोना लॉकडाऊन मूळे ग्रामिण भागातील लहान शेतकरी यांच्यावर सुध्दा कोरोना परिणाम निश्चितच झाले कारण या काळात त्यांच्या आर्थिक क्रिया थांबलेल्या होत्या. Business Standard Report नुसार ग्रामिण भागातील शेजगार महात्मा गांधी राष्ट्रीय ग्रामिण शेजगार गॅंटी योजना (गनरेगा) जी ग्रामिण भागातील हंगामां यकांमिती उपाय म्हणून अत्यंत महत्वाची भूमिका पार पाडते. या योजनेत एप्रिल व महिन्यात केवळ ३.८ कोटी ग्रामिण लोकांना शेजगार उपलब्ध करून दिले. तर याचा कालावधीत २०१९ मध्ये २७.३ कोटी शेजगार उपलब्ध करून दिला होता.

ग्रामिण भागातील कृषी क्षेत्रातील अनेकांना शेजगार कमी झाले त्यापेक्षा ग्रामिण भागातील गैर कृषीतील शेजगावर याचा परिणाम झाल्याचे दिसून येते. त्यात प्रामुख्याने लहान व्यवसायीक, किरकोळ विक्रेते, फिरते विक्रेते, जत्रा व स्थानिक उत्पन्न वस्तू विक्रेते यांच्या शेजगार तसेच जवळच्या शहरात किंवा तालुकास्तगवरील दुकानात किंवा उद्योगात कार्य करणारे श्रमिक यांच्यावर कोरोना लॉकडाऊनचा मोठा फटका बसला. लॉकडाऊन नंतर काही गज्यात अनेक निर्बंध होते तसेच अनेक गज्यात लॉकडाऊन कायम होते. त्यामुळे मार्च २०२० नंतरच्या काळात सुध्दा अगदी २०२१ वर्ष आले तरी सुध्दा ग्रामिण अर्थव्यवस्थेची घडी निट व्यवस्थित बसली नाही अनेक श्रमिक शहरातून परत आपल्या गावाकडे परतल्यामुळे स्थानिक स्थगार शेजगार मागणीत वाढ झाली

निष्कर्ष

भारताच्या अर्थव्यवस्थेमध्ये शेजगाच्या दृष्टीने असंगटीत क्षेत्राचे महत्व अत्यंत महत्वाचे आहे. किंबहुना भारतीय अर्थव्यवस्थेमध्ये शेजगाचे मुख्य क्षेत्र हे असंगटीत क्षेत्र आहे. कोरोना १९च्या लॉकडाऊन मूळे सर्वात जास्त प्रभाव याच क्षेत्रातील लोकांवर झाल्याचे दिसून येते. हॉटेल्स, खानावळ, बांधकाम, सुक्ष्म व लघु उद्योगातील मोठ्या प्रमाणात शेजगार गेले. अनेकांना लॉकडाऊन नंतर आपले उद्योग सुरू करण्यासाठी भांडवलाचा अभावामुळे उद्योग बंद पडले. त्यामुळे त्या क्षेत्रातील श्रमिकांचे शेजगात मोठी घट झाली केवळ

या क्षेत्रात कार्यरत श्रमिकांचे रोजगार नाही तर अनेक उद्योग बंद पडल्यामुळे अनेकांच्या आर्थिक स्थिती कमकुवत झाली. किरकोळ व्यापारी व सुक्ष्म उत्पादक यांना अनेक कालावधी साठी त्यांचे उत्पन्न बंद झाले. लॉकडाउन नंतर अनेक व्यवसायातील किंवा क्षेत्रातील आर्थिक क्रिया पुर्ववत होऊ शकल्या नाही. असंघटीत क्षेत्रातील श्रमिकांवर घोर गहिबीची स्थिती निर्माण झाली.

संदर्भ

1. Kapil,S.(2020,13th August). COVID-19 lockdown cost 80% informal sector workers their jobs: Survey. Down to Earth. <https://www.downtoearth.org.in/news/economy/covid-19-lockdown-cost-80-informal-sector-workers-their-jobs-survey-72812>
2. Kavish, P.(2020). Covid-19 lockdown impact: India's unorganised sector faces an uncertain future. <https://sabrangindia.in/article/covid-19-lockdown-impact-indias-unorganised-sectorfaces-uncertain-future>.
3. Kapoor, R. (2020).Covid-19 and the State of India's Labour Market. ICRIER Policy Paper Series No 18.
4. Khan, F & Mansoor, K.(2020,11th May) COVID-19 impact: Informal economy workers excluded from most govt measures, be it cash transfers or tax benefits. First post. <https://www.firstpost.com/business/covid-19-impact-informal-economy-workers-excluded-from-most-govt-measures-be-it-cash-transfers-or-tax-benefits-8354051.html>
5. Vyas, M.(2020).The Jobs Bloodbath of April 2020.Centre for Monitoring Indian Economy. <https://www.cmie.com/kommon/bin/sr.php?kall=warticle&dt=2020-05-05%2008:22:21&msec=776>
6. ILO.(2020).ILO Monitor: COVID-19 and the World of Work, second edition. International Labour Office. <https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/-dcomm/documents/...>
7. Verma, A. (2020). Footprints of COVID-19 across the unorganized sector in India.Retrieved from <https://blog.ipleaders.in/impact-covid-19-unorganised-sector-india>.
8. Mishra, H.H.(2020,29th July). Coronavirus lockdown: How to keep 130 million migrant workers afloat during COVID-19crisis. Business Standard. <https://www.businesstoday.in/opinion/columns/coronavirus-lockdown-130-millionmigrant-workers-afloat-covid-19-crisis-unorganised-sector/story/4008>

